

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Ріпко І. В.
НТУ «ХП»

РОЛЬ ДУХОВНОСТІ ПРИ ФОРМУВАННІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У ЛІДЕРІВ ХХІ СТОЛІТТЯ.

Початок нового тисячоліття знаменує перехід людства від індустріальної моделі розвитку до інформаційної. Це обумовило нові виклики та вирішення проблемних питань у багатьох сферах людської діяльності.

Ці обставини ставлять кардинально нові вимоги перед системою освіти і виховання, особливо у сфері формування та професійної підготовки еліти, зокрема, лідерів. Технократичний підхід, який панував в освіті протягом тривалого часу, поступається тенденціям гуманізації та гуманітаризації освіти, необхідності формування всебічно освіченої та гармонійно розвиненої особистості лідера-керівника. Значну роль у формуванні особистості відіграє духовне та моральне виховання, загальнокультурна підготовка. Актуальність цієї проблеми і зумовила вибір теми нашого дослідження

Сьогодні, в умовах глобального економічного спаду, «кризи довіри» до керівників економічних структур, політичних та державних діячів, тема відповідальності лідера-керівника набуває нового сенсу. Відповідальність має бути частиною стратегії, а не просто комплексом заходів в сфері взаємовідносин у суспільстві, і ключова роль в цьому питанні відведена лідерам - тим, хто приймає рішення і несе відповідальність за успіх або поразку в межах своєї компетенції.

Економічна і політична криза, яка стала постійним явищем на Україні, похитнула в суспільстві довіру до політичних, громадських, економічних лідерів. На зміну силі духу прийшли такі негативні якості, як жадібність та негідна поведінка. Концепція відродження України виявилась спотвореною. Найбагатші та наділені владою люди скоїли найбільшу кількість помилок, зазнавши за це найменшу відповідальність, або зовсім її не зазнавши. Ефективність керівництва перестала бути синонімом лідерства і головним індикатором успішності суспільства в очах широкої громадськості, адже ефективність керівництва оцінюється знач-

ною мірою стилем поведінки керівника, адекватністю його дій і публічних заяв у нелегкій економічній та політичній ситуації. Жорсткі антикризові заходи, які вживаються керівництвом, можуть отримати суспільну підтримку тільки при наявності певних «жертв» з боку керівництва - відмови від показної розкоші, поміркованості, скромності та тактовності.

Про мораль рідко згадують при веденні бізнесу та керівництві країною, але саме питання моралі складають основу відповідальності керівників та пов'язані з відповідальністю ризиком. Зусилля в цьому напрямку вважаються вкрай важливими для виходу з кризи, та стійкого і стабільного розвитку суспільства в майбутньому.

Ми вважаємо, що саме духовність, незалежно від того сенсу який вкладають у це поняття різні лідери, може стати фундаментом формування відповідальності лідерів ХХІ сторіччя. Діючи з позиції духовності, лідери, природним чином, навчаються відповідальності за ту структуру, якою вони керують і за свої власні дії. Духовність відіграє одну із основних ролей у становленні відповідальності керівника, бо є базою певного набору якостей і рис характеру відповідального лідера: моральна цілісність; база моральних цінностей; здатність до балансу між особистими інтересами та потребами і очікуваннями зацікавлених сторін; навички рефлексії; уміння створювати та підтримувати гармонійні стосунки з партнерами по взаємодії, що представляють різні національні, релігійні та культурні традиції. Таким чином, формування відповідальності лідера безпосередньо залежить від його духовності.

Луценко С.
НТУ «ХПІ»

ФІЛОСОФІЯ І НАША ПОЗИЦІЯ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

«Прагни завжди перемагати скоріше самого себе, ніж долю, і змінювати скоріше свої бажання, ніж порядок у світі».

Р. Декарт

Ми вивчаємо філософію на другому курсі. Коротко оглядаючи її історію, ми розуміємо, що вона ставить перед нами питання певної світо-